

Magdalena Szumiec

ORCID: 0000-0002-7727-7898

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa istotnym elementem procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym?

Streszczenie

Celem artykułu jest przedstawienie możliwości i funkcjonalności Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa oraz ocena jej znaczenia dla poprawy bezpieczeństwa publicznego. W artykule opisano działanie systemu KMZB, przedstawiono jego regulacje prawne oraz scharakteryzowano poszczególne funkcje i założenia. Pracę kończą wnioski i propozycje zmian dotyczące poprawy jego działania. Należy podkreślić, że podjęte rozważania mają charakter wstępny i stanowią zachętę do prowadzenia szerszych analiz w obrębie tego zagadnienia. KMZB jest bowiem narzędziem stosunkowo nowym, a skoro jest traktowane jako istotny element procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym, wymaga ulepszenia, by skutecznie służyło poprawie stanu bezpieczeństwa.

Słowa kluczowe: zagrożenie, bezpieczeństwo, Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, Policja, społeczność lokalna, bezpieczeństwo publiczne

Wprowadzenie

„Działamy dzisiaj po to, aby zapobiec problemom jutra lub pojutrze, aby je złagodzić”¹

U. Beck

Bezpieczeństwo stanowi zarówno dla poszczególnych jednostek, grup społecznych, jak i całych państw jedną z najwyższej cenionych wartości. Jest kluczową potrzebą egzystencjalną człowieka warunkującą prawidłowe funkcjonowanie i optymalny rozwój. Bez jej zaspokojenia załamaniu ulegają podstawowe relacje między podmiotem a otoczeniem, co prowadzi do wielu niekorzystnych konsekwencji dla różnych sfer życia codziennego. Stąd też niezwykle istotne jest wdrażanie szeregu przedsięwzięć ukierunkowanych na poprawę stanu bezpieczeństwa. Ważną rolę w tych działaniach odgrywa Policja – instytucja, której powierzono odpowiedzialność za

¹ U. Beck, *Spoleczeństwo ryzyka*, Warszawa 2002, s. 45.

zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Swe obowiązki w tym obszarze spełnia ona na wiele różnych sposobów², wśród których na uwagę zasługuje wykorzystanie nowego narzędzia, służącego między innymi do aktywizacji społeczności lokalnych do wymiany informacji o zagrożeniach oraz mającego na celu budowanie świadomości obywateli w zakresie odpowiedzialności za stan bezpieczeństwa.

Niniejszy artykuł został poświęcony omówieniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa (KMZB) – systemu opierającego się o współtworzenie „ze społecznościami lokalnymi mapy określającej skalę i rodzaj zagrożeń, zidentyfikowanych zarówno przez instytucje współodpowiedzialne za bezpieczeństwo i porządek publiczny, jak i społeczeństwo”³. Z uwagi na interaktywny charakter mapy, bazującej na infrastrukturze systemu Geoportal⁴, udostępnione przez obywateli informacje są istotnym elementem wspierającym policyjne statystyki, a przy tym stanowią obszernie źródło wiedzy o zagrożeniach dla życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia, przy uwzględnieniu ich rozmieszczenia w czasie i przestrzeni. Istotnym założeniem KMZB jest eliminacja „czynników kryminogennych, zanim nastąpi ich eskalacja”⁵. Jest to możliwe dzięki stworzeniu systemu opartego na trwałym partnerstwie Policji ze społecznością w zakresie identyfikacji zagrożeń lokalnych. Wydaje się, że „w dzisiejszym świecie żadna instytucja odpowiedzialna za bezpieczeństwo nie jest w stanie prawidłowo funkcjonować bez społecznego wsparcia, a najlepsze efekty w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości przynosi współdziałanie społeczeństwa z Policją”⁶. Dzięki takiej współpracy rośnie przekonanie mieszkańców o ich realnym wpływie na stan bezpieczeństwa, zwiększa się również zaufanie do Policji, co w konsekwencji prowadzi do budowania społeczeństwa obywatelskiego. Czy jednak założenia przyświecające pomysłodawcom KMZB znalazły odzwierciedlenie w rzeczywistości? Czy narzędzie to istotnie przyczynia się do poprawy bezpieczeństwa publicznego, a może raczej służy głównie do pozyskiwania danych?

² Organizacja i działalność Policji jest określona w Ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o *Policji* (Dz.U. z 1990 r., nr 30, poz. 179, z późn. zm.)

³ J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa nową formą dialogu polskiej Policji ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego. Aspekt społeczno-pedagogiczny*, Sosnowiec 2018, s. 7.

⁴ L. Dyduch, *Krajowa mapa zagrożeń bezpieczeństwa w Polsce a realizacja interwencji policyjnych*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3(42), s. 76-81.

⁵ J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa ...*, op. cit., s. 8.

⁶ Ibidem.

1. Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa—idea, założenia, proces wdrażania i funkcjonalności

Bezapelacyjnie jednym z nadrzędnych podmiotów działających na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa publicznego jest Policja. Od przedstawicieli tej grupy zawodowej oczekuje się właściwej reakcji na pojawiające się zagrożenia, celem wyeliminowania ich. Kluczowe znaczenie ma tu szybkość podejmowanych działań, co wzbudza poczucie zainteresowania danymi problemami, a tym samym buduje zaufanie i chęć do współpracy. Dlatego, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społeczeństwa w zakresie usprawnienia obszaru wymiany informacji, Policja postanowiła stworzyć dla obywateli narzędzie umożliwiające im nie tylko podgląd na występujące na danym terenie zagrożenia, ale również pozwalając na przyjęcie aktywnej roli polegającej na zgłaszaniu różnych niepokojących zjawisk. W ten sposób powstała Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa (KMZB), która, bazując na wykazie ustalonych, najczęściej występujących zagrożeń dla bezpieczeństwa, w sposób graficzny prezentuje skalę i rodzaj zidentyfikowanych zjawisk, z uwzględnieniem ich rozkładu czasoprzestrzennego. Zasadniczym powodem, dla którego została udostępniona platforma, była chęć wyłonienia tych zagrożeń bezpieczeństwa dla życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz ładu i porządku publicznego, których występowanie, z perspektywy zarówno społeczeństwa, jak i Policji oraz innych organów i instytucji ma znaczący wpływ na poczucie bezpieczeństwa i kreowania środowiska bezpieczeństwa społecznego⁷.

Pomysł na stworzenie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wiązał się z potrzebą zaoferowania obywatelom dodatkowego kontaktu z Policją w razie identyfikacji niepokojących zjawisk. Zaproponowane narzędzie informatyczne w postaci intuicyjnie działającej aplikacji, w założeniu miało zwielokrotnić szansę na wyłonienie zaistniałych zagrożeń. Podstawowym celem KMZB było zatem podniesienie poziomu bezpieczeństwa poprzez „rzetelne i czytelne zidentyfikowanie i przedstawienie, w tym społeczności lokalnym, skali i rodzaju zagrożeń oraz instytucji współodpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego”⁸.

Należy zaznaczyć, że pierwsze próby wdrażania mapy zagrożeń na terenie miasta stołecznego Warszawy pojawiły się jeszcze w czasie, kiedy L. Kaczyński pełnił funkcję Prezydenta stolicy Polski. Natomiast dopiero na początku 2016 roku pomysł wdrożenia Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa zaprezentował

⁷ D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3, s. 70.

⁸ Policja.pl, <http://www.policja.pl/pol/mapa-zagrozen-bezpiecze/33880,dok.html> [dostęp: 08.05.2020].

J. Zieliński – ówczesny Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Ponieważ koncepcja ta zyskała akceptację ze strony środowiska policyjnego, rozpoczęto prace nad jej wdrożeniem na terenie całego kraju. Pilotaż KMZB zrealizowano w okresie od 1 lipca 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. na obszarze województwa pomorskiego, podlaskiego oraz garnizonu stołecznego. Następnie, projekt zaczęto stopniowo wdrażać na terenie poszczególnych województw (od 9 września w województwach: lubuskim i kujawsko-pomorskim; od 14 września: śląskim, małopolskim, lubelskim, łódzkim i warmińsko-mazurskim; od 20 września: wielkopolskim, podkarpackim, mazowieckim, opolskim i zachodniopomorskim; od 5 października: dolnośląskim i świętokrzyskim). Całość tego przedsięwzięcia została poprzedzona konsultacjami społecznymi⁹, prowadzonymi na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Skierowane do uczestników konsultacji dwa główne pytania: „Czy Mapa Zagrożeń jest potrzebna? Co powinna zawierać?”, pozwoliły na poznanie faktycznych oczekiwań społecznych wobec zaproponowanego systemu wymiany i dostępu do informacji o niepokojących zjawiskach. Od 5 października 2017 roku KMZB objęła swoim zasięgiem całą Polskę¹⁰.

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jest rozwiązaniem opierającym się w głównej mierze na danych udostępnionych przez obywateli poprzez interaktywną aplikację. Należy zaznaczyć, że zamieszczone na platformie informacje pozyskiwane są również w toku bezpośrednich kontaktów Policji z obywatelami, przedstawicielami samorządu terytorialnego, organizacji pozarządowych, jak też są wyłaniane podczas debat społecznych, poświęconych kwestii bezpieczeństwa publicznego¹¹. Oprócz tego, w celu uzyskania informacji na temat rodzaju i skali występujących zagrożeń, obywatele mogą także skorzystać z danych gromadzonych w policyjnych systemach informacyjnych. Oznacza to, że Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa stanowi funkcjonalne narzędzie obejmujące dwie płaszczyzny:

- informatyczną (w postaci interaktywnej platformy dedykowanej obywatelom),
- statystyczną (prezentacja skali dokonanych przestępstw i wykroczeń z podziałem na województwa, powiaty i gminy¹²).

⁹ A. Kowalczyk, *Już w całym kraju – mapa zagrożeń bezpieczeństwa jest dostępna dla wszystkich obywateli, w całej Polsce*, „Policja 997” 2016, nr 11 (140), s. 6.

¹⁰ J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa...*, op. cit., s. 7.

¹¹ D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń...*, op. cit., s. 71.

¹² Ibidem.

Od momentu wdrożenia KMZB narzędzie to było już modyfikowane w zakresie¹³:

- dodania funkcji dopisywania podczas nanoszenia danego zagrożenia pory dnia i dni tygodnia (wcześniej była jedynie możliwość podania daty i godziny zdarzenia),
- umożliwienia dodawania przez użytkowników opisów tekstowych i 3 plików w formacie JPG, PDF, 3gp, mov, doc, txt o łącznej wielkości 5MB,
- dodania statusów „Potwierdzone (wyliminowane)” i „Żart lub pomyłka”,
- dodania funkcjonalności w postaci wyświetlania zagrożeń o statusie „Niepotwierdzone” przez tydzień od daty jego nadania i miesiąc od daty nadania statusu „Potwierdzone (wyliminowane)”,
- rezygnacji z automatycznego usuwania z mapy zagrożenia zgłoszonego miesiąc wcześniej,
- dodawania ID zagrożenia wraz z datą jego naniesienia,
- wprowadzenia funkcji wylogowania się z aplikacji.

Udoskonalenie narzędzia i dodanie wielu przydatnych funkcjonalności było efektem propozycji zgłaszanych przez jego użytkowników za pośrednictwem adresu mailowego: kmzb@policja.gov.pl. Niewątpliwie proces usprawniania systemu KMZB nadal będzie się dokonywał właśnie po to, aby skuteczniej służył on poprawie stanu bezpieczeństwa.

Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa można uznać za cenne narzędzie służące do kształtowania edukacyjnej roli Policji. System ten, stanowiąc płaszczyznę dla współpracy i wymiany doświadczeń, sprzyja budowaniu wzajemnego zaufania¹⁴—jest więc jednym ze sposobów angażowania obywateli w kształtowanie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz przyczynia się do wzrostu świadomości na temat istoty wpływu każdego z nas na kreowanie bezpieczeństwa w społeczeństwie obywatelskim z udziałem służb. Warto podkreślić, że nowa forma dialogu społecznego związanego z zapewnieniem bezpieczeństwa, nie jest tą jedyną. Oprócz Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa realizowanych jest bowiem wiele innych przedsięwzięć ukierunkowanych na aktywizację społeczności lokalnych w działania związane z szeroko rozumianym bezpieczeństwem. Przykładem może być chociażby aplikacja mobilna „Moja Komenda” czy też „Twój Dzielnicy”¹⁵.

¹³ Ibidem, s. 73.

¹⁴ J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa...*, op. cit., s. 9.

¹⁵ Ibidem, s. 28.

2. Akty prawne regulujące kwestię funkcjonowania KMZB

Wśród uregulowań prawnych odnoszących się do Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wymienić należy zwłaszcza¹⁶:

- Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym¹⁷,
- Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa¹⁸,
- Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 lipca 2017 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa¹⁹.
- Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 grudnia 2019 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa²⁰.

Dokumenty te szczegółowo odnoszą się do organizacji służby patrolowej oraz sposobu jej pełnienia poprzez określenie form i metod wykonywania przez policjantów zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Szczegółowo opisują również sposób postępowania policjantów podczas realizacji poszczególnych etapów związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, poczynając od trybu zapoznawania się z zagrożeniami naniesionymi na Mapę, poprzez sposób ich weryfikacji i na zmianie statusów zagrożeń kończąc. Zadania realizowane przez policjantów są nadzorowane odpowiednio:

- na terenie kraju – przez kierownika komórki organizacyjnej właściwej do spraw prewencji Komendy Głównej Policji,
- na terenie województwa (garnizonu) – przez zastępcę komendanta wojewódzkiego/Stołecznego Policji właściwego do spraw prewencyjnych,

¹⁶ J. Stawnicka, *Regulacje prawne i funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – istotnego elementu procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską policję*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2018, nr XVIII(1), s. 259.

¹⁷ Dz.Urz. KGP z 2007, nr 15, poz. 119, ze zm.

¹⁸ Dz.Urz. KGP z 2016, poz. 58.

¹⁹ Dz.Urz. KGP z 2017, poz. 53.

²⁰ Dz.Urz. KGP z 2019, poz. 122.

– na terenie powiatu – przez komendanta powiatowego/miejskiego / rejonowego Policji lub jego zastępcę właściwego do spraw prewencyjnych (§ 13.1).
Należy zaznaczyć, że na terenie każdego garnizonu zostały również wystosowane przez komendantów wojewódzkich odpowiednie dokumenty regulujące funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa na tym konkretnym obszarze. Są to między innymi decyzje w sprawie powołania zespołu do spraw przygotowania, koordynacji i wdrażania działań związanych z KMZB, jak również precyzujące sposób postępowania policjantów oraz określające zasady sprawozdania nadzoru podczas realizacji zadań w ramach KMZB.

3. Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, stanowiąca zbiór informacji na temat zagrożeń wraz z ich identyfikacją czasoprzestrzenną spełnia wiele funkcji, w tym²¹:

- prewencyjno-ochronną (daje możliwość pozyskania informacji o danych zagrożeniach i polega na wdrażaniu działań zmierzających do ich wyeliminowania - jest nieodzowna w zarządzaniu bezpieczeństwem lokalnym);
- badawczą (może stanowić podstawę dla działań zapobiegawczych. Dzięki KMZB istnieje możliwość szybkiego zorientowania się w rodzaju zagrożeń dominujących na danym terenie. To stwarza okazję do organizacji przedsięwzięć nie tylko doraźnych, mających na celu wczesne usunięcie niepożądanych zjawisk, ale również długofalowych w postaci inicjatyw edukacyjnych, czy też działań dostosowawczych i prawnych);
- informacyjną (zawiera wykaz różnych zagrożeń wraz ich umiejscowieniem w czasie i przestrzeni –buduje wiedzę obywatelską na temat rzeczywistych i potencjalnych zagrożeń i kształtuje świadomość społeczeństwa w zakresie istoty współpracy lokalnych społeczności z Policją w kontekście tworzenia środowiska bezpieczeństwa);
- strategiczną (od niej zależy formułowanie potrzeb lokalnych, w oparciu o które są pozyskiwane niezbędne środki finansowe);

²¹ Zob: D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3, s. 69-75; M. Kaduszkiewicz, *Krajowa Mapa Zagrożeń jako narzędzie do monitorowania bezpieczeństwa i porządku publicznego*, „Kultura Bezpieczeństwa Nauka Praktyka Refleksje” 2018, nr 31, s. 81-92; J. Stawnicka, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jako istotny element procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym w partnerstwie społecznym przez polską policję*, [w:] *Bezpieczeństwo i zagrożenie kryzysowe. Źródła i rodzaje zagrożeń bezpieczeństwa publicznego*, red. Z. Wilk-Woś, A. Marjański, Łódź–Warszawa 2018, s. 147-149.

- ostrzegawczą (alarmuje o skali i charakterze istniejących zagrożeń. Wizualizacja na mapie istniejących zagrożeń pozwala na ich ciągłe monitorowanie);
- społeczno-integrującą (stanowi odpowiedź na oczekiwania społeczne i jest związana z angażowaniem społeczeństwa w prace nad kreowaniem bezpieczeństwa w środowisku lokalnym, co rodzi poczucie wspólnoty i współodpowiedzialności za stan bezpieczeństwa. Funkcja ta pozwala również nastawić obywatela prospołecznie i propaństwowo, ukazując mu pożądany kierunek funkcjonowania w życiu społecznym, poprzez kształtowanie kultury prawnej i szacunku dla obowiązujących norm prawnych. Ponadto sprzyja nawiązywaniu pozytywnych relacji i buduje zaufanie do innych);
- kontrolną (polega na wykorzystywaniu KMZB przez przełożonych do oceny policjantów w aspekcie sposobu realizacji powierzonych im zadań. Należy wyraźnie podkreślić, że funkcja obejmuje również ocenę Policji dokonywaną przez obywateli, wnikliwie obserwujących działania i postawy służb mundurowych względem zauważonego i naniesionego na mapę zagrożenia).

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa spełnia również ważną funkcję zarządzania bezpieczeństwem, gdyż istotnie wspiera Policję w jej działaniach na rzecz zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego. Ponadto skutecznie wpływa na koordynację działań policyjnych na każdym poziomie: krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Z uwagi na to, że KMZB umożliwia mieszkańcom anonimowe wskazanie miejsca, gdzie występują zagrożenia wpływające na ich poczucie bezpieczeństwa, pozwala to na szybkie pozyskanie przez Policję ogromu informacji, które poddane weryfikacji stanowią istotne uzupełnienie bazy występujących w danym rejonie zagrożeń. Należy bowiem podkreślić, że każdorazowe naniesienie na mapę zagrożenia wymusza reakcję Policji²², polegającą na skontrolowaniu danego miejsca, a w razie potwierdzenia zagrożenia – konieczność jego eliminacji.

4. Krótka instrukcja dla użytkownika

Aktywne korzystanie z aplikacji KMZB (dokonanie zgłoszenia zagrożenia bezpieczeństwa publicznego na Mapie) jest możliwe po zaakceptowaniu postanowień regulaminu²³, obligującego użytkowników serwisu do przestrzegania obowiązującego

²² F. Skiba, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa – efekty jej funkcjonowania w 2017 r. na przykładzie działalności policjantów województwa śląskiego*, „Przegląd Policyjny” 2018, nr 2 (130), s. 159.

²³ *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa*, <https://mapy.geoportal.gov.pl/iMapLite/KMZB-Public.html> [dostęp: 08.05.2020].

prawa, norm społecznych i obyczajowych. Co ważne, z tego samego adresu IP można dokonać w ciągu doby tylko jednego zgłoszenia. Informacje ujęte na Mapie dotyczą nie tylko wybranych kategorii przestępstw i wykroczeń, ale również uwzględniają te zagrożenia, które w subiektywnym odczuciu obywateli negatywnie wpływają na ich poczucie bezpieczeństwa. Istnieje sześć kategorii statusu zagrożenia, czyli etapu, na jakim znajduje się zdarzenie naniesione na Mapę:

- nowe (dodane),
- weryfikacja,
- potwierdzone,
- potwierdzone (przekazane poza Policję),
- potwierdzone (wyeliminowane),
- niepotwierdzone²⁴.

Aby dodać zgłoszenie na Mapie, należy wybrać ikonę „+”, a następnie wybrać jedną spośród ponad dwudziestu (obecnie 27, ale lista wciąż się powiększa) uporządkowanych alfabetycznie kategorii zgłoszeń, wśród których znajdują się m.in. akty wandalizmu, dzikie wysypiska śmieci, grupowanie się małoletnich zagrożonych demoralizacją, niewłaściwa infrastruktura drogowa, nieprawidłowe parkowanie, niszczenie zieleni, znęcanie się nad zwierzętami, żebractwo itd.²⁵ Kolejnym krokiem jest uszczegółowienie zgłoszenia, czyli wskazanie konkretnego miejsca na mapie i podanie daty zaistniałego zdarzenia. Udogodnieniem aplikacji jest możliwość przybliżenia bądź oddalenia mapy i wyszukania dowolnego miejsca. Każde zgłoszenie można dodatkowo uzupełnić o opis zagrożenia, dzień tygodnia, porę dnia, jak również dodać zdjęcie lub inny dokument. Po kliknięciu w ikonę „Zgłoś” pojawi się informacja o przyjęciu zgłoszenia przez system, a na mapie widnieć będzie informacja o zgłoszeniu zagrożenia w wybranym przez nas miejscu. Od tej pory będzie można już „śledzić losy” dokonanego zgłoszenia na podstawie kolorów piktogramów²⁶ na mapie świadczących o aktualnym statusie zagrożenia:

- zielony – oznacza, że dane zagrożenie zostało naniesione na Mapę, ale jeszcze nie zapoznała się z nim Policja (może on widnieć przez 2 dni),
- żółty – oznacza, że Policja zapoznała się z zagrożeniem i podjęła działania w celu jego weryfikacji (zazwyczaj do 5 dni),
- szary – oznacza niepotwierdzenie danego zagrożenia (widoczny jest na mapie przez 7 dni, po czym zostaje usunięty),
- czerwony – oznacza potwierdzenie danego zagrożenia,

²⁴ Ibidem [dostęp: 10.03.2022].

²⁵ Ibidem.

²⁶ *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa. Instrukcja obsługi*, <https://www.policja.pl/instrukcjaKMZB> [dostęp: 08.05.2020].

- niebieski – oznacza wyeliminowanie zagrożenia (widoczny jest przez 30 dni, po czym zostaje usunięty z Mapy).

Wydaje się, że możliwość zaobserwowania etapów weryfikacji zgłoszonego zagrożenia i otrzymania odpowiedzi zwrotnej w postaci naniesienia na mapę statusu „potwierdzony” lub „niepotwierdzony” jest ważnym elementem aplikacji i daje poczucie osobie dokonującej zgłoszenia, poważnego potraktowania jej obaw. Bez wątpienia działania związane z dokonywaniem analizy zagrożeń i ich weryfikacja powinny zostać powierzone policjantom z właściwych komórek organizacyjnych, adekwatnych do rodzaju danego niepożądanego zjawiska. Odpowiednia i przemyślana koordynacja w tym zakresie może w znaczący sposób wpłynąć zarówno na trafność podejmowanych decyzji, jak i na tempo wdrożenia kroków zaradczych.

Jak widać, korzystanie z KMZB jest intuicyjne, a samo naniesienie zgłoszenia jest bezpłatne, nie wymaga rejestracji i odbywa się w sposób anonimowy. Należy jednak mieć na uwadze, że celowe, złośliwe i umyślne zgłaszanie nieprawdziwych zdarzeń może mieć konsekwencje prawne, dlatego apeluje się o odpowiedzialne i świadome korzystanie z aplikacji. Co istotne strona KMZB nie jest przeznaczona do zgłaszania potrzeby pilnej interwencji Policji – w tego typu sytuacjach należy korzystać z numeru alarmowego 112²⁷.

5. KMZB – oczekiwania i rzeczywistość, obawy i zastrzeżenia oraz propozycje zmian

Stworzenie KMZB stanowi odpowiedź na stale rosnące znaczenie informacji dla kształtowania środowiska bezpieczeństwa. Jest to niewątpliwie związane z coraz większą świadomością społeczeństwa na temat zagrożeń i wzrostem jego oczekiwań wobec odpowiednich służb, by skutecznie mogły radzić sobie z niepokojącymi zjawiskami. Należy uznać, że zaproponowane rozwiązanie organizacyjno-funkcjonalne w postaci KMZB może mieć istotny wpływ na poziom bezpieczeństwa i porządku publicznego, poprzez zwiększenie możliwości działań związanych z identyfikacją negatywnych zjawisk i ich eliminacją – istnieje bowiem ścisła zależność pomiędzy liczbą rozpoznanych i usuniętych zagrożeń a poczuciem bezpieczeństwa na danym obszarze²⁸. Ważna jest tu również kwestia związana z podejmowaniem kroków

²⁷ P. Kaliński, *Pełnienie służby patrolowej przez policjantów. Materiały dydaktyczne nr 203*, Legionowo 2020, s. 34.

²⁸ P. Maciejczak, *Polacy ufają Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa. Rozmowa z J. Zielińskim, sekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, „Policja 997”*, Wydanie specjalne, 2017/9, s. 4-5.

prewencyjnych i wyprzedzających, czego przykładem jest zwłaszcza wczesne wykrycie danego zagrożenia, rozpoznanie jego natury i skutków, co „w znacznym stopniu pozwala na podjęcie odpowiednich środków zaradczych i zwiększenie stopnia bezpieczeństwa lub poczucia bezpieczeństwa mieszkańców”²⁹. Świadczy to o ważnej roli nowego systemu – ma on służyć przewidywaniu pewnych sytuacji czy niekorzystnych zdarzeń. W ten sposób spełnia funkcję profilaktyczną, niedopuszczając do pojawienia się danego zjawiska lub minimalizując ryzyko jego eskalacji i wiążących się z tym negatywnych konsekwencji. KMZB jest też cennym narzędziem, pomagającym ocenić pracę Policji i poprawić jej wyniki, a z uwagi na ilość zgłaszanych zdarzeń, pełni również funkcję weryfikacyjną dla danych Policji i stanowi pomost do wymiany informacji między służbami mającymi statutowy obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa obywatelskiego. Wartością dodaną KMZB jest to, że kształtuje ona kulturę prawną społeczeństwa i uczy szacunku wobec obowiązujących norm.

Głównym założeniem tego systemu jest rzetelność w odzwierciedleniu rzeczywistego obrazu niebezpiecznych zjawisk występujących na danych obszarach. Jeśli zatem KMZB ma stanowić narzędzie dokładnie odzwierciedlające realne zagrożenia, niezwykle istotne jest, aby każdy członek społeczności lokalnej zdawał sobie sprawę z tego, czym jest mapa, do czego służy, co zawiera i w jaki sposób są klasyfikowane wykroczenia i przestępstwa. Niestety kwestia wiernego odwzorowania faktycznego stanu może sprawiać problemy wynikające z subiektywnego postrzegania i oceny niektórych zagrożeń, co w oczywisty sposób doprowadza do zafałszowania realiów danego obszaru. Może mieć miejsce również taka sytuacja, że KMZB zostanie wykorzystana przez obywateli jako środek do okazania sąsiedzkiej złośliwości, co może budzić dylematy Policji w zakresie rzetelności pozyskanych informacji. Niejednokrotnie bowiem rozróżnienie spraw istotnych i prawdziwych od zwykłych pomówień jest bardzo trudnym zadaniem, a jak wiadomo mylne zinterpretowanie faktów może skutkować zniekształceniem rzeczywistej sytuacji życia lokalnego. Pojawia się tu również problem niskiego poziomu świadomości wielu obywateli na temat obowiązków i zakresu kompetencji Policji³⁰. Zdarza się, że osoby korzystające z aplikacji oczekują szybkiej reakcji Policji na zdarzenia, wobec których nie mają oni stosownych uprawnień. Z pewnością dużym niebezpieczeństwem są zgłaszane sprawy w rzeczywistości niemające miejsca³¹ – sprzyja

²⁹ R. Grocki, *Vademecum zagrożeń*, Warszawa 2003, s. 12.

³⁰ J. Mazur, *Komunikowanie się Policji ze społeczeństwem, organami administracji państwowej i samorządowej*, Kraków 2012, s. 52.

³¹ P. Maciejczak, *Bezpieczeństwo – wspólna sprawa. Rozmowa z nadinsp. Janem Lachem, zastępcą komendanta głównego Policji, odpowiedzialnym za służbę prewencji*, „Policja 997”, Wydanie specjalne, 2017/9, s. 10.

temu anonimowość korzystających z aplikacji, którzy mogą bez podania jakichkolwiek danych potwierdzających tożsamość wskazać na Mapie miejsce fikcyjnego incydentu. Jedynym ograniczeniem jest w zasadzie możliwość dodania zgłoszenia z jednego adresu IP na dobę, ale to nie stanowi szczególnego utrudnienia dla osób dążących do wprowadzenia chaosu informacyjnego, bo mogą oni w tym celu skorzystać z innych narzędzi (komputerów, tabletów, telefonów). Niestety owe działania wymuszają niepotrzebną reakcję Policji, angażują jej siły i środki, generując tym samym niepotrzebne koszty oraz stratę czasu, który mógłby zostać poświęcony na realne i wymagające interwencji zdarzenia. Taka sytuacja może nawet skutkować w przyszłości pewnym stłumieniem czujności służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i opieszałością ich działań na podobne wezwania. Ponadto celem osób dokonujących fałszywych zgłoszeń może być chęć zdobycia informacji na temat działań Policji – szybkości i ogólnej jej reakcji czy sposobu postępowania wobec różnego rodzaju przestępstw i wykroczeń – to może pomóc potencjalnemu sprawcy lepiej przygotować się do popełnienia czynu zabronionego. Oprócz tego za sprawą wizualizacji danych przestrzennych można zdobyć informacje na temat rejonów, w których aktywność korzystających z aplikacji jest wysoka, co świadczy o ich czujności i wskazuje na chęć współpracy z Policją. Mapa też może ostrzec przed popełnieniem jakiegoś wykroczenia, gdy na przykład danego typu zdarzenia chętnie są zgłaszane przez lokalną społeczność. Oczywiście poza działaniami intencjonalnymi prowadzącymi do wystąpienia chaosu informacyjnego, może dojść do sytuacji nieumyślnego wprowadzenia w błąd. Chodzi tu o niezrozumienie warunków korzystania z systemu oraz przypadkowe zaznaczenie i potwierdzenie miejsca zagrożenia. Takie zdarzenia mogą być również efektem głupiej zabawy, podyktowanej chęcią sprawdzenia, czy aplikacja naprawdę sprawnie funkcjonuje. Kolejną wątpliwość wzbudza kwestia zgłaszania i rejestrowania miejsc, w których przebywają grupy przestępcze. Choć ich wytypowanie często nie stanowi większego problemu, to jednak trwałość takiej informacji już może być bardzo ulotna. Jest oczywiste, że w sytuacji, gdy członkowie grup dowiedzą się o zidentyfikowaniu i ujawnieniu miejsca ich spotkań czy dewastacji, podejmą szybką decyzję o przeniesieniu się w inny rejon. Oprócz tego pewne zastrzeżenia w kontekście weryfikacji sprawy mogą wzbudzać zjawiska pojawiające się okazjonalnie, rotacyjnie i incydentalnie. Ze względu na ich nieregularny charakter występowania, zniekształceniu może ulec realny obraz zjawisk występujących na danym obszarze.

Warto mieć na uwadze to, że sposób pozyskiwania danych za pośrednictwem interaktywnego narzędzia wymaga stosowania odpowiednich środków i procedur organizacyjnych i technicznych w postaci chociażby ochrony systemów

informacyjnych oraz bezpiecznego przetwarzania informacji³². Jest to niewątpliwie złożone przedsięwzięcie, zależne od wielu czynników decydujących o jego powodzeniu. Wśród nich wymienić należy: umiejętne zarządzanie bezpieczeństwem informacji, stosowanie właściwych procedur bezpieczeństwa czy też zapewnienie właściwego poziomu świadomości użytkowników. Zaniedbanie tej ważnej sfery może prowadzić do pojawienia się wielu zagrożeń, w tym o charakterze przestępczym. Niejednokrotnie bowiem tak szerokie udostępnienie danych odnoszących się do określonego położenia lub obszaru geograficznego może stanowić łatwy sposób na pozyskanie informacji o interesujących zjawiskach, przedmiotach czy procesach, które mogą zostać wykorzystane nie tylko w słuszych celach. Ponieważ istnieje ryzyko wykorzystania informacji do działań niezgodnych z prawem, należy problematykę bezpieczeństwa informacyjnego uznać za jedną z tych pilniejszych. Chodzi bowiem o to, żeby KMZB jako interaktywne narzędzie nie spowodowała sytuacji stworzenia zagrożenia dla systemu informacyjnego Policji. Stąd też kwestiom zagrożeń identyfikowanych w obszarze bezpieczeństwa informacyjnego i związanych z włamaniami do systemów informatycznych należy poświęcić szczególną uwagę. Mimo bowiem istniejącego w regulaminie KMZB³³ zakazu dotyczącego wykorzystania aplikacji destabilizujących funkcjonowanie systemu, w tym wirusów, robaków, botów, należy pamiętać, że w dobie cyberterrorizmu należy się liczyć z tego typu działaniami, godzącymi w bezpieczeństwo.

Mimo powyższych zastrzeżeń, KMZB jest innowacyjną formą służącą utrzymaniu ładu, bezpieczeństwa i porządku publicznego. Warto zatem docenić ten przykład przedsięwzięcia, które jest wyraźnie ukierunkowane na przeciwdziałanie i zwalczanie zagrożeń. Istotne jest wnikliwe przemyślenie i przeanalizowanie całego systemu, poddanie go ewaluacji oraz wyciągnięcie konstruktywnych wniosków. Należy kontynuować proces ankietowania użytkowników aplikacji, co skutkować może pozyskaniem cennych informacji na temat funkcjonalności i możliwości Mapy (choćby związanych z doprecyzowaniem, czy też poszerzeniem katalogu zagrożeń). Z kolei, by zminimalizować ryzyko chaosu informacyjnego związanego ze zgłaszaniem fałszywych zdarzeń, wykroczeń i przestępstw można rozważyć kwestię weryfikacji tożsamości użytkownika systemu. Oznaczałoby to wprowadzenie obowiązku podawania, przez osobę korzystającą z narzędzia, swojego loginu i hasła z opcją ich potwierdzenia adresem poczty elektronicznej. Jak twierdzi

³² A. Polończyk, *Zagrożenia bezpieczeństwa informacyjnego na przykładzie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa*, [w:] *Bezpieczeństwo informacyjne w dyskursie naukowym*, red. H. Batorowska, E. Musiał, Kraków 2017, s. 79.

³³ Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, <https://mapy.geoportal.gov.pl/iMapLite/KMZB-Public.html> [dostęp: 08.05.2020].

A. Polończyk „tego typu regulacja mogłaby zniechęcać potencjalnych użytkowników chcących bez żadnych ograniczeń, w sposób celowy przekazywać fałszywe informacje”³⁴. Ciekawym rozwiązaniem mogłoby być również czasowe zablokowanie możliwości dokonywania zgłoszeń z tych adresów IP, z których już wcześniej kilkakrotnie wysyłano nieprawidłowe informacje. To tylko przykładowe propozycje rozwiązań, mających na celu usprawnienie działania systemu. Niewątpliwie „twórcy oraz koordynatorzy Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa powinni liczyć się z możliwością występowania wielu różnych zagrożeń bezpieczeństwa systemu informacyjnego. Istotna w tym względzie jest zatem bieżąca identyfikacja potencjalnych zagrożeń oraz szybka, a jednocześnie przemyślana korekta wprowadzanych rozwiązań tak, aby system ten spełniał jak najlepiej swoje zadania, przyczyniając się do realnej poprawy bezpieczeństwa obywateli”³⁵.

Kluczową sprawą jest również rozpropagowanie informacji wśród obywateli Polski na temat samej Mapy – jej idei, funkcjonalności i sposobu użytkowania. Obecnie bowiem jest to platforma wciąż zbyt mało znana i niestety niewiele osób z niej korzysta. Wobec powyższych okoliczności istnieje pilna potrzeba wdrożenia i prowadzenia działań edukacyjnych, skierowanych do szerokiego grona odbiorców w różnym wieku. Warto zainwestować w edukację młodego pokolenia – uczniów ze szkół podstawowych, którzy w ramach przedmiotu edukacja dla bezpieczeństwa mogliby nabywać odpowiednie kompetencje z tego zakresu. Konieczna wydaje się kontynuacja tych przedsięwzięć wobec młodzieży szkół ponadpodstawowych i akademickiej, jak również względem osób dorosłych. Potrzebne są kampanie informacyjne wykorzystujące różne kanały pozwalające skutecznie dotrzeć do obywateli. Mogą one przybierać formę debat lub innych bezpośrednich spotkań. Należy wykorzystać każdą możliwą okazję do promowania KMZB w ramach np. spotkań seniorów, posiedzeń rad pedagogicznych, szkoleń dla kierowców, akcji krwiodawstwa³⁶ czy też przy okazji wielu innych lokalnych inicjatyw. Duże znaczenie ma również nawiązanie współpracy z mediami, co pozwoliłoby na wypełnienie luki informacyjnej. Dopiero wówczas można spodziewać się zwiększenia liczby osób, aktywnie i świadomie korzystających z dostępnego narzędzia. Warto jednak podjąć ten wysiłek, bo przecież sprawy związane z bezpieczeństwem należy zawsze traktować priorytetowo.

³⁴ A. Polończyk, *Zagrożenia bezpieczeństwa...*, op. cit., s. 91.

³⁵ Ibidem, s. 92.

³⁶ *Naukowo o KMZB*, „Gazeta Policyjna” 2019, nr 176, <https://gazeta.policja.pl/997/archiwum-1/2019/numer-176-listopad-2019/181367,Naukowo-o-KMZB.html> [dostęp: 14.05.2021].

Podsumowanie

Z uwagi na to, że poczucie bezpieczeństwa stanowi podstawową, egzystencjalną i jedną z najistotniejszych potrzeb człowieka, zasadne jest wdrażanie różnorodnych inicjatyw ukierunkowanych na poprawę tego obszaru. Dużą rolę w tym aspekcie pełni Policja, która – jako jedna z kluczowych instytucji odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego – ma obowiązek troszczyć się o obywateli. To właśnie z jej inicjatywy została utworzona Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa – narzędzie wykorzystujące mapy w celu wizualizowania różnych zagrożeń i ich umiejscowienia w danej przestrzeni i czasie. KMZB jest wykorzystywana jako element procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską Policję. Funkcję tę spełnia przede wszystkim poprzez angażowanie społeczności lokalnych w działania związane z aktywnym wykorzystaniem aplikacji. Skorzystanie z możliwości naniesienia na mapę informacji o zagrożeniach kieruje siły Policji przede wszystkim w te miejsca, gdzie oczekują tego sami mieszkańcy, a nie tylko w rejony określane jako „lokalny element patologiczny”³⁷. Ponadto dokonywane przez obywateli zgłoszenia konkretnych sytuacji dają szansę Policji na szybszą reakcję, zadysponowanie odpowiednich służb i większe prawdopodobieństwo wyeliminowania niepokojącego zjawiska. To wszystko może pozytywnie wpływać na efekty działań policyjnych zarówno na poziomie gminnym czy powiatowym, jak również krajowym i wojewódzkim.

Pomimo pewnych trudności, Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa można uznać za cenne narzędzie służące do „informowania społeczeństwa o stanie faktycznym zagrożeń w każdym regionie, a także do przeciwdziałania wykroczeniom i przestępstwom”³⁸. Sprzyja ona kształtowaniu kultury prawnej obywateli i szacunku do obowiązujących norm, a także buduje i umacnia świadomość społeczną w zakresie odpowiedzialności za poziom bezpieczeństwa. KMZB jest więc istotnym elementem procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym, realizowanym „w partnerstwie międzyinstytucjonalnym i społecznym”³⁹, co wyraża się w aktywizacji różnych podmiotów do podejmowania współpracy z Policją celem ujawniania i przeciwdziałania sytuacjom zagrażającym bezpieczeństwu. Przykładem jest chociażby ścisłe współdziałanie ze strażą miejską i gminną, Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową czy też Państwową Strażą Rybacką w zakresie pełnienia

³⁷ Policyjny Blog Niebiescy 997, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa zdała egzamin?*, <https://niebiescy997.pl/krajowa-mapa-zagrozen-bezpieczenstwa-zdala-egzamin/> [dostęp: 11.03.2022].

³⁸ J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa...*, op. cit, s. 8.

³⁹ Ibidem, s. 47.

wspólnych patroli lub weryfikowania niebezpiecznych miejsc naniesionych przez obywateli na Mapę. Dzięki wzajemnej współpracy z administracją rządową, samorządową, służbami, instytucjami i innymi podmiotami uzyskiwany jest efekt synergiczny, przejawiający się w osiągnięciu o wiele lepszych efektów w zakresie działań podejmowanych na rzecz bezpieczeństwa⁴⁰.

Kierując się zatem potrzebą wzmocnienia obszaru bezpieczeństwa publicznego, szczególnego znaczenia nabiera ciągła identyfikacja pojawiających się trudności i weryfikacja potencjalnych zagrożeń związanych z funkcjonowaniem systemu KMZB, by w sytuacji ich wystąpienia podjąć odpowiednią reakcję i wprowadzić przemyślane rozwiązania naprawcze.

Bibliografia

1. Beck U., *Spoleczeństwo ryzyka*, Warszawa 2002.
2. Dyduch L., *Krajowa mapa zagrożeń bezpieczeństwa w Polsce a realizacja interwencji policyjnych*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3(42), s. 76–81.
3. Grocki R., *Vademecum zagrożeń*, Warszawa 2003.
4. Kaduszkiewicz M., *Krajowa Mapa Zagrożeń jako narzędzie do monitorowania bezpieczeństwa i porządku publicznego*, „Kultura Bezpieczeństwa Nauka Praktyka Refleksje”, 2018, nr 31, s. 81-92
5. Kaliński P., *Pełnienie służby patrolowej przez policjantów. Materiały dydaktyczne nr 203*, Legionowo 2020.
6. Kowalczyk A., *Już w całym kraju – mapa zagrożeń bezpieczeństwa jest dostępna dla wszystkich obywateli, w całej Polsce, Policja 997*” 2016, nr 11 (140), s. 6-7.
7. *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa*, <https://mapy.geoportal.gov.pl/iMapLite/KMZBPublic.html>.
8. *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa. Instrukcja obsługi*, <https://www.policja.pl/instrukcjaKMZB>.
9. Maciejczak P., *Polacy ufają Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa. Rozmowa z J. Zielińskim, sekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji*, „Policja 997”, Wydanie specjalne, 2017/9, s. 4-5.
10. Maciejczak P., *Bezpieczeństwo – wspólna sprawa. Rozmowa z nadinsp. Janem Lachem, zastępcą komendanta głównego Policji, odpowiedzialnym za służbę prewencji*, „Policja 997”, Wydanie specjalne, 2017/9, s. 10-11.
11. Mazur J., *Komunikowanie się Policji ze społeczeństwem, organami administracji państwowej i samorządowej*, Kraków 2012, s. 52.
12. Minkiewicz D., *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3, s. 69-75.
13. *Naukowo o KMZB*, „Gazeta Policyjna” 2019, nr 176, <https://gazeta.policja.pl/997/archiwum-1/2019/numer-176-listopad-2019/181367,Naukowo-o-KMZB.html>.
14. [Policja.pl](http://www.policja.pl/pol/mapa-zagrozen-bezpiecze/33880,dok.html), <http://www.policja.pl/pol/mapa-zagrozen-bezpiecze/33880,dok.html>.
15. *Policyjny Blog Niebiescy 997, Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa zdala egzamin?*, <https://niebiescy997.pl/krajowa-mapa-zagrozen-bezpieczenstwa-zdala-egzamin/>.

⁴⁰ Ibidem, s. 125.

16. Polończyk A., *Zagrożenia bezpieczeństwa informacyjnego na przykładzie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa*, [w:] *Bezpieczeństwo informacyjne w dyskursie naukowym*, red. H. Batorowska, E. Musiał, Kraków 2017.
17. Skiba F., *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa - efekty jej funkcjonowania w 2017 r. na przykładzie działalności policjantów województwa śląskiego*, „Przegląd Policyjny” 2018, nr 2 (130), s. 146-161.
18. Stawnicka J., Klonowska I., *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa nową formą dialogu polskiej Policji ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego. Aspekt społeczno-pedagogiczny*, Sosnowiec 2018.
19. Stawnicka J., *Regulacje prawne i funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – istotnego elementu procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską policję*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2018, nr XVIII(1), s. 255-270.
20. Stawnicka J., *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jako istotny element procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym w partnerstwie społecznym przez polską policję*, [w:] *Bezpieczeństwo i zagrożenie kryzysowe. Źródła i rodzaje zagrożeń bezpieczeństwa publicznego*, red. Z. Wilk-Woś, A. Marjański, Łódź–Warszawa 2018, s. 143-155.
21. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 1990 r., nr 30, poz. 179, z późn. zm.).
22. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, Dz.Urz. z 2016 r., poz. 58.
23. Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 lipca 2017 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, Dz.Urz. z 2017 r., poz. 53.
24. Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 grudnia 2019 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, Dz. Urz. z 2019 r., poz. 122.
25. Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym, Dz.Urz. z 2007 r., nr 15, poz. 119, z późn.zm.

The National Security Threat Map as an important element of the public safety management process – scientifically and practically

Abstract

The aim of the article is to present the possibilities and functionality of the National Security Threat Map (NSTM) and to evaluate its effectiveness in improving public safety. The article describes the operation of the NSTM system, presents the legal regulations on the basis of which it functions and characterizes its individual functions. The work ends with conclusions and proprietary changes proposed to improve its operation. It should be emphasized that the considerations undertaken are preliminary and constitute an incentive to conduct broader analyzes on this issue. NSTM is a relatively new tool, and since it is treated as an important element of the public safety management process, it needs to be improved in order to effectively improve safety.

Keywords: threat, safety, The National Security Threat Map, the Police, local community, public security